

ת"פ 5010/02/16 - מדינת ישראל נגד מוסא גבארה, אחמד מסארה - נשפט

בית משפט השלום בנתניה

23 מאי 2017

ת"פ 5010-02-16 מדינת ישראל נ' גבארה ואח'

מספר פל"א 30921/2016

לפני כבוד השופט עמית פרייז

המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מוסא גבארה
2. אחמד מסארה - נשפט

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רוני אלסטר

הנאשם 1 וב"כ עו"ד יאסין מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (2 עבירות), גניבת רכב, היזק לרכוש במזיד ונהיגה פוחזת של רכב וזאת בגין מספר אירועים כפי שיפורט להלן.

תחילת מעשיו של הנאשם ביום 21.1.16 עת קשר קשר ביחד עם אחרים לגנוב כלי רכב (בלשון רבים) מהישוב פרדסיה. לצורך קידום הקשר שניים מהקושרים גנבו שני כלי רכב כאשר הנאשם וכן נאשם נוסף שנשפט הגיעו למקום שתואם מראש כדי להשלים את הגניבה.

בעקבות זאת החל האמור באישום השני עת הנאשם קיבל לידו את אחד מכלי הרכב והחל לנסוע בו בעקבות הנאשם

עמוד 1

הנוסף שנהג ברכב הנוסף אותו קיבל לידו. בשלב מסוים בעקבות דיווח אודות הגניבה למשטרה שוטרים שאיתרו את הרכב בו נהג הנאשם סימנו לו לעצור תוך הפעלת אורות וכריזה אך הנאשם נהג באופן מסוכן את הרכב תוך שאילץ נהגים אחרים לרדת משול הדרך. בהמשך נכנס עם הרכב לשוב קדימה, נסע בניגוד לכון הנסיעה בכירות, עד שהגיע לרחוב צר שם התנגש עם הרכב בשער ברזל שהתעקם ונשבר, לאחר מכן יצא מהרכב ונמלט עד שנעצר על ידי השוטרים.

במהלך חקירה התברר כי הנאשם ערב את עצמו באירוע נוסף של קשירת קשר וזאת ביום 29.12.15 גם אז התכונן היה לגנוב כלי רכב (בלשון רבים) הפעם בעיר פתח תקווה ולצורך קידום הקשר אחד הקושרים גנב כלי רכב אחד והעבירו למקום שסוכם שם המתין לו הנאשם ואולם הנאשם לא עשה דבר לתרום לקידום הקשר מעבר לאותם טענות.

הנאשם הנוסף נשפט כאמור כאשר חלקו תואר לעיל ומבלי שהיה מעורב בקשירת הקשר הנוספת (בהתאם לנוסח כתב האישום שבו הוא הורשע), ולחובתו לא נזקפו עבירות תעבורה וגרימת נזק כפי שהיה בעניינו של הנאשם בפני. הסניגור מבקש לאבחן לקולא את עניינו של הנאשם בפני מעניינו של הנאשם הנוסף בכך שאותו נאשם נוסף הורשע בגניבת רכב (ריבוי עבירות) אולם בסופו של דבר כאשר באופן עובדתי שני נאשמים אלה היו מעורבים באירוע המרכזי במעשים שבמכלול הובילו לכך שעל ידי הקושרים נגנבו 2 כלי רכב, אין רבותה להבדל שבלבוש המשפטי שניתן למעשיהם בהיבט גניבות כלי הרכב בכתבי האשום השונים. העיקר הוא שכאמור מעשיהם הובילו לכך ששני כלי רכב נגנבו.

יוצא איפוא שככל שאמורים הדברים בהשוואת מעשיהם של שני הנאשמים הרי שעניינו של הנאשם שבפני חמור יותר מעניינו של הנאשם הנוסף. לפיכך, אם בעניינו של הנאשם הנוסף קבעתי מתחם של מאסר בפועל שתחילתו ב-12 חודשים וסופו ב-30 חודשים הרי שיש מקום בעניינו של הנאשם שבפני לקבוע מתחם גבוה יותר. יחד עם זאת, הפער לא צריך להיות גדול בשים לב לכך שעיקר חומרת המעשים הינה בתרומה לגניבת שני כלי הרכב. לפיכך סבורני כי המתחם הראוי בעניינו של הנאשם הנוסף בהיבט המאסר בפועל נע מ-15 חודשי מאסר בפועל עד 36 חודשי מאסר בפועל ולצד זאת שילוב רכיבים של מאסר על תנאי קנס ואף פסילת רישיון נהיגה בשים לב למרכיב התעבורתי הגורר סיכון שבמעשיו.

אולם השאלה במרכזית במקרה זה הינה מהי השפעת האינטרס השיקומי שדומה שאף התביעה אינה חולקת שהוא קיים בענינו של הנאשם שבפני. זאת לעומת הנאשם הנוסף אשר נגזר דינו בעת שהיה במעצר, משמע לזכותו לא ניתן היה לזקוף כל הליך שיקומי בניגוד לנאשם שבפני שהשתחרר ממעצר, והשתלב בהליכים טיפוליים משמעותיים במסגרת שירות המבחן. הליכים אלה הביאו את הנאשם למקום אחר מאשר היה בו בעת בצוע העבירות. כך ובוודאי בשילוב עם עברו הנקי של הנאשם מתעורר הרושם שהעבירות בוצעו על ידו בתקופה תחומה ומוגדרת של מספר שבועות במהלכה התרועע עם חברה שולית ועל רקע הוצאות משמעותיות אליהם נזקק עקב אירוסיו והרצון לבנות בית למשפחתו החדשה. בעקבות ההליך אשר כלל טיפול קבוצתי ופרטני (הטיפול הפרטני טרם הסתיים אלא רק הופסק לבחינת גזר הדין), הנאשם התייצב במישור התעסוקתי והדברים אף התבטאו במסמכים שהציג הסניגור ובנוסף אכן הוא קשור בקשר אירוסין ונראה שמצא את הדרך הנורמטיבית כדי להקים את משפחתו בכבוד חרב הפיתוי לדרך העבריינית שהביאו לביצוע המעשים נשוא תיק זה.

שירות המבחן סבור כי בשל אותו שיקול שיקומי יש מקום שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל כלל. הסניגור מטבע

הדברים מבקש לאמץ המלצה זו של שירות המבחן. לא אוכל בשום אופן לקבל עמדה זו. בכל הכבוד השיקול השיקומי הגם שבתורת הענישה מאפשר הוא הקלה, לעיתים אף הקלה משמעותית מרף תחתון של מתחם הענישה, אינו בגדר שיקול יחיד אשר מבטל כל שיקול אחר. בעניינינו כפי שפרטתי בגזר דינו של הנאשם הנוסף, המדובר בעבירות של גניבת כלי רכב, כאמור תרומה לשני גניבות אשר הכלל הוא בגינם הטלת מאסר בפועל. קבלת עמדת שירות המבחן תפגע משמעותית בשיקול הרתעת הרבים שלא לדבר על כך שתיצור פער קיצוני בין העונש שהוטל על הנאשם הנוסף שעניינו חמור פחות בהיבט העבירות לבין העונש אותו מבקש שירות המבחן בעניינו של הנאשם שבפניי.

הנה כי כן יש מקום להטיל על הנאשם שבפניי מאסר בפועל, ואולם במלוא עוזה עולה השאלה האם ניתן להסתפק לשם כך בהטלת מאסר בפועל על דרך עבודות שירות כאשר אף התקופה המירבית של רכיב זה תיצור פער לא קטן בין העונש של הנאשם שבפניי לעונשו של השותף וזאת כאשר כאמור ברקע דווקא בהיבט העבירות, עניינו של הנאשם שבפניי חמור יותר.

לענין זה מלבד השיקום שקיים בעניינו של הנאשם שבפניי ולא קיים בעניינו של השותף יש מקום להצביע על ענין נוסף אשר מביא לקולא את הנאשם משותפו הדברים אמורים בכך שבעת בצוע העבירות גילו של הנאשם היה פחות מ-20 שנים משמע השתייך לקטגוריית הבגירים הצעירים אשר הוכרה בפסיקת ביהמ"ש העליון כקטגוריית מאפשרת הקלה לעומת בגירים רגילים. הרציונל של קביעה זו רלבנטי במלוא עוזו למקרה שבפניי שכן המדובר במי אשר נטל על עצמו התחייבויות משפחתיות וכלכליות באופן לא מידתי לגילו הצעיר מחד, והסתבך בפלילים נוכח פיתוי על ידי גורמים שוליים מאידך. כל זה מלמד על שיקול הדעת הלא בוגר שהפעיל, שיקול דעת אשר הוא זה שהיווה את הבסיס לקביעה העקרונית בדבר הקלה בעונשם של הבגירים הצעירים.

עוד יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם שלפני עוד טרם גזירת דינו כבר נפגע בחירותו בגין ההליך. הוא שהה יותר מחודש במעצר של ממש. לאחר מכן 6 חודשים במעצר בית מלא. לאחר מכן כ-9 חודשים עד היום במעצר בית חלקי. במצב דברים זה הקושי להצדיק פער בהיבט המאסר בפועל הן כמותית והן איכותית בינו לבין שותפו מתרכך.

בשים לב לכל האמור, סבורני כי כאשר מעמידים את השיקול השיקומי במקרה זה הרי שיש להעדיף הקלה יחסית בעונשו של הנאשם כך שלא יוטל עליו מאסר בפועל לכליאה ממשית על פני הטלת מאסר בפועל בכליאה ממשית תוך הסגה לאחר של מאמצי השיקום בוודאי במישור התעסוקתי ונראה אף שבמישור הטיפולי כך שלמעשה הנאשם יוחזר לחברה עבריינית ומסלול הנורמטיבי אליו יפגע.

בד בבד הקלה זו יש מקום לאזן באמצעות החמרה של ממש ברכיבי המאסר המותנה וכן הקנס כמו גם אי הקלה לנאשם בהיבט פסילת רישיון הנהיגה אשר הצורך בה עולה מהמרכיב התעבורתי במעשיו. משמע אין מקום להקל עם הנאשם באופן של הסתפקות בפסילה המותנית של רישיון הנהיגה אלא יש מקום לפסילה בפועל לצד מותנה.

לצד האמור יש מקום גם לצו מבחן כדי להמשיך לשלב את הנאשם בהיבט הטיפולי ובכדי לאפשר ריסון נוסף לנאשם מהסתבכויות וסטיה מדרך הישר שהרי הפרת מסגרת צו המבחן עשויה להביא לשקילה מחדש של עונשו.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 6 חודשים אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, החל מיום 6.7.17. לשם כך, על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס מרכז (רמלה), באותו מועד עד השעה 8:00.

ב. מאסר על תנאי של 15 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה שעניינה גניבת רכב.

ג. מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה שעניינה קשירת קשר לבצוע פשע או קבלת רכב גנוב.

ד. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה שעניינה החזקת רכוש חשוד כגנוב או היזק לרכוש במזיד או נהיגה פוחזת של רכב.

ה. קנס בסך 10,000 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם. סך של 4000 ₪ מתוך הקנס ישולם באמצעות הפיקדון בסכום זה שהופקד בתיק מ"ת 5030-02-16 והיתרה בסך 6000 ₪ ישולם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.7.17 ובכל 15 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ו. פסילה בפועל מלהחזיק ו/או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים החל מהיום (המועד הינו לבקשת הנאשם). לשם כך הנאשם יפקיד את רישיונו עם תום הדיון במזכירות ביהמ"ש.

ז. פסילה על תנאי מלהחזיק ו/או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים באם בתוך 3 שנים מהיום יעבור עבירה של נהיגה פוחזת ברכב.

ח. ניתן בזאת לנאשם צו מבחן למשך שנה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

**ניתנה והודעה היום כ"ז אייר תשע"ז,
23/05/2017 במעמד הנוכחים.
עמית פרייז, שופט**

הוקלדעלידיסופיהעטיה